

Augsburg, 13. August 1578

An Matthias Ritter d. J.

Abschrift: Staats- und Universitätsbibliothek Hamburg. Sup. ep. 2, fol. 152r-153r (S. 287-289, Nr. 125).

S. Pergrata mihi est Reverende D. Matthia memoria mei tua, et de valetudine solicitude, quae quidem multas iustus querelas habet: sed est adhuc tolerabilis, divina benignitate. Hemircaneam (?) (recte: Hemicraniam) facessere Tibi negotium, equidem doleo: curari tamen diaeta posse spero cognitis eius causis, quae mihi videntur esse in senibus <...> partim ἡ χρυσῆ ἀφροδίτη, partim vina pleniora. De eodem malo etiam D. Kielmannus noster nunc viduus superioribus annis, ut et de genuum debilitate conquerebatur. Ac Stutgardiana vina aliqua ex parte in causa esse, et ipse sum expertus. Sed Tu pro tua prudentia rectius ista iudicabis. Quaerimonia tua de calamitatibus nostrorum temporum iustissima est, et adeò quidem, ut defuncti viventibus feliores videantur. Sed ut in hanc vitam nostro arbitratu ingressi non sumus: ita aequis animis, dum à Domino evocemur, est expectandum, nec (ut vero monet) vel communis fortuna recusanda, vel peculiaris nobis est expostulanda. Quod de studiis meis quaeris: scito ea nunc frigere admodum et propter aetatem (hodie enim attigi σὺν Θεῷ annum tertium et sexagesimum, quem scis ἀνδροδαμάντα dici ab Astrologis) et ob crebros insultus morborum, qui me lucubrare raro patiuntur. Facio tamen operas scholasticas sedulo, et quotidie binas horas doceo, unam graecè, alteram latinè. Scribere quod in publicum edatur, nihil ferè audeo, tum ingenio diffidens, tum quod Basilienses Typographi (quibus non ita olim scripta mea περιμάχητα fuerunt) quandam lucubratiunculam mihi remiserunt: post alius quidam receptam eandem ita depravavit, ut oppressam penè quam impressam mallem. Ea est de ratione vivendi et moriendi: si fortè libellum vidisti meo nomine dissimulato editum. Successivis tamen horis poemata mea taedii pellendi causa σωματοποιῶ: et Commentariolum ἀφοριστικὸν in Thusculanas auditoribus meis abhinc quinquennium dictatum corigo et locuplete editione non indignum. Sed ego superbia quadam grammatica typographis grammaticorum ministris supplex esse dedignor: Cum illi antehac meas lucubrationes non secus ac proci non indotatam puellam ambierint. Habes M[i] D. Matthia, quae petiisti de ratione vitae et studiorum meorum exposita breviter. Quod superest: DEUS Opt[imus] Max[imus] dum in hac miseriarum valle reptamus, nobis patientiam augeat, et pro sua clementia dolores animorum atque corporum minuat, et nos cum ipsis providentiae visum fuerit, in aeternum coniungat. Amen. Augustae Vindelicorum Idibus Aug[usti] 1578.

Hieronymus Wolfius
Tuus.